

Cu alte cuvinte

Stim că a construi o revistă de teatru este o aventură, dacă nu de-a dreptul o nebunie, azi, când societatea pare că s-a întors cu spatele la cultură, iar spectacolele date în parlament, pe aeroporturi, în lumea interlopă amenință să focalizeze atenția publicului. Dar echipa noastră nu se sperie de dificultățile inerente începutului, așa cum nu s-a speriat în primii ani post-totalitari de concurența teatrului de pe stradă, de indiferența unor funcționari ai culturii față de obiectul muncii lor, de birocrăția gogoliano-kafkiană pe care a trebuit s-o înfrunte, cu un consum uriaș de energie nervoasă, cum nu s-a speriat de câte un mărunț și jalnic detractor, nesatisfăcut în biata sa veleitate profesională.

Știm că e un drum greu, dar avem experiența drumurilor grele. Nu suntem uzați, ci antrenați. Știm că avem de recuperat un timp enorm, irosit fatalmente în meandrele unei tranziții nebuloase.

Primul lucru pe care va trebui să ni-l impunem, în ciuda apariției lunare, va fi prezența în actualitatea vieții teatrale. Va trebui să ne informăm și să informăm la rândul-ne despre ceea ce se petrece important în dinamica teatrului românesc și, pe cât posibil, a celui mondial.

Calitatea, actualitatea și corectitudinea mesajului vor fi printre poruncile fundamentale pe care le așezăm înaintea noului drum. Firește că toate aceste dorințe le vom realiza pas cu pas, fiindcă mai există inerții, prejudecăți și comodități care încearcă să ne îngreuneze mișcările.

Unul dintre aliații noștri va fi **tinerețea**. Facem eforturi pentru împropătarea și întinerirea grupului de redactori și colaboratori ai revistei. Sporul de tinerețe se va răsfrânge într-un spor de prospețime, agerime și combativitate. Începând cu acest număr, publicăm o rubrică intitulată "Generația 2000", în care viitori critici, studenți ori absolvenți de Litere sau Teatrologie, se vor exercita în cronică și eseu teatral.

Pentru a marca diferențele de anvergură sau de valoare dintre spectacole, în fiecare număr (începând cu cel de față) vom detașa - dacă, firește, va fi cazul - "spectacolul lunii". Acesta, ca și alte spectacole importante, va putea să beneficieze - când, firește, va fi cazul - de mai multe cronici speciale, cu accent pe regie, scenografie, interpretare, muzică, mișcare etc. De asemenea, spre a nu trata egalitar-cantitativ producția teatrală, cronicile vor avea dimensiuni diferite, de la câteva pagini la câteva rânduri, după importanța sau valoarea spectacolului.

Încercăm să nu excludem nici alte forme de spectacol: operă, operetă, dans, teatru de revistă, televiziune, film.

Întrucât se pare că se înmulțesc neaveniții, analfabeții și agramații din zona artelor, vom acorda mai mult spațiu punctelor de vedere, articolelor și notelor polemice.

Ne vor preocupa sondajele de opinie, anchetele și sintezele sociologice privind preferințele publicului de teatru, preocupare ce nu a stat în atenția instituțiilor teatrale sau a institutelor de sondare a opiniei publice.

Dorindu-se o prezență vie și influentă în zona teatrului, revista își va multiplica și diversifica permanent capacitatea de a răspunde interesului față de viața teatrală, manifestat atât de către specialiști, cât și de către spectatori.

scena

S

Numărul următor al revistei va fi dedicat, în cea mai mare parte a sa, tinerilor (autori, regizori, actori, critici).

Veți putea citi cronici la spectacolele

Trandafirii roșii ("Bulandra"),

Tache, Ianke și Cadîr, Domnișoara lulia (Sibiu), *Prințul din lacrimă* (Piatra Neamț), *Dragă mincinosule, Filoctet*

(TNB), *Iubirile lui Arlecchino*

(Giurgiu), *Bine, mamă...* (T. Mic), *Cel*

care primește palme (Cluj), *D'ale carnavalului* (Buzău), *Cu ușile închise,*

Așteptându-l pe Godot (Iași), *Trei*

nopti cu Madox (Comedie), *Gaițele*

(T.N. Craiova), *Domnișoara Helsinki*

(Ploiești) precum și articole, interviuri etc.